पुनरभ्युन्नीतेषु प्रशास्त्रादिचमसेषु पञ्चस्वध्वर्युः होतारं प्रशास्त्रादींश्च पृष्ट्वा होमाभिषवनिमित्तं भक्षयति · प्रशास्त्रादयश्च होतारमध्वर्युं च पृष्ट्वा स्वस्वचमसे वषट्कारनिमित्तं भक्षयन्ति · ततः पुनरप्येवमेव पृष्ट्वा समाख्यानिमित्तं च भक्षयन्ति · तथा च श्रीमद्भिरनन्तयाज्ञिकैरादिष्टम् षड्भक्षा होतुश्चमसे द्वौ-द्वौ स्तां ब्रह्मसुन्वतोः उद्गातॄणां त्रयः स्वे स्युः पञ्च-पञ्च च पञ्चस्विति ।

हिन्व मे गात्राणि हरिवः शिवो[1] मे सप्तऽऋषीनुपतिष्ठस्वोर्ध्वं मे नाभेः सीद मा मेऽवाङ्गाभिमतिगा इति गात्राणि सꣳस्पृशन्ते ॥ ४ ॥ सर्वभक्षेषु भक्षणानन्तरं गात्राणि शिरःप्रभृतिपादान्तानि स्वान्यङ्गानि संस्पृशन्ते भक्षयितारः ।

आप्यायस्वेति (१२. ११२-११३) द्वाभ्यां चमसानालभन्ते ॥ ५ ॥ भक्षणानन्तरं सर्वे चमसिनः । स्वस्वचमसानासंस्पृशन्ते भक्षयित्वा चमसानाप्याययेयुरिति शाखान्तरात् आप्यायनलिङ्गेन मन्त्रेणाभिमर्शनमाप्यायनमिति कथ्यते ।

सोमं वासिञ्चन्ति मन्त्रेणासम्भवात् ॥ ६ ॥ मन्त्रेणाप्यायनस्यासम्भवात् आप्यायनं पूरणं[2] वर्धनमुच्यते तच्च मन्त्रेण न सम्भवति · अत आभ्यां मन्त्राभ्यां चमसेषु सोमसेकमेव चमसिनः कुर्युः · स च सोमः पूतभृतः सकाशादानेयः तस्य सर्वार्थत्वात् ।

असर्वभक्षांस्तान्दक्षिणस्य हविर्धानस्य पश्चाद्दक्षं निदधति चमसानधः ॥ ७ ॥ ततश्चमसाध्वर्यवस्तानसंस्कृतान् सशेषानेव कृताप्यायनान्होतृचमसादिनवचमसान्हविर्धानमध्ये दक्षिणदक्षं अक्षस्य पश्चात् अधो भूमौ प्रागग्रानुदक्संस्थान्स्थापयन्ति ।

ते नाराशꣳसा आ वैश्वदेवात् ॥ ८ ॥ ते चमसा नाराशंसंज्ञा भवन्ति आ वैश्वदेवात् · वक्ष्यति वैश्वदेवं गृह्णाति शुक्रपात्रेणेति तावत्पर्यन्तमित्यर्थः (१४. १) ।

पुरोडाशशकलमादाय समुपस्कृताः स्म इत्युक्त्वोत्तिष्ठति ॥ ९ ॥ अध्वर्युः होतुरग्रत ऊर्ध्वो भवत्यहावाकं प्रति गमनाय ।

अहावाकायैनत्प्रयच्छन्नाहाहवाक वदस्व यत्ते वाच्यमिति ॥ १० ॥ सदसो निष्क्रम्य सदसः पुरस्तात् स्वधिष्ण्यस्य पुरस्तादुपविष्टस्याहावाकस्य समीपमागत्य एनत् पुरोडाशशकलम् । ततोऽहावाकोऽहा वोऽग्निमवसऽइत्यादिकं (ऋक्सं°

---

१) Thus MAB. शिवो भव १. २) च पू° A. वा पू° B.